

રમેશ ઠક્કર

નમસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ કોણ પૂછે તો કહું કે આ ઉદાસી કેમ છે? ગામ, શેરી ને પછી ઘર કુશળ છે, ક્ષેમ છે. જે હતાં લીલાં હવે સૂકાં થયાં, ઝો કાળખી! પાંદડાંને કારણે પોપટ હતા - નો વ્હેમ છે. બંધ દરવાજે ટકોરા મારતાં તારાં સ્મરણ નામ સરનામા વગરના કાગળોની જેમ છે. હું તને મારી ગાળ દ્વારા ફક્ત ચાહી શકું એ સમે આ શબ્દ સાવા સાવ ટાઢા હેમ છે. ચિનુ મોદી.

પાઠ્ય ગામનો ગોકીરો...

જનહદયના ભાવોને વ્યક્ત કરે એવા શબ્દો આપોઆપ જ 'કોઈન' થઈ જતા હોય છે. લોકગીતો લોકબોલી કે લોકવાર્તાઓની માફક આપોઆપ આકાર લેતા આવા શબ્દોની પણ એક આગવી સુગંધ હોય છે. શબ્દોનું આ ગણિત શાસ્ત્રીય માપદંડોથી ના સમજાય. એ માટે આપણે જીવંત જિંદગીનાં સ્પંદનોને પામવાં પડે. જન ધબકારને સાંભળવો પડે. ઘણીવાર શબ્દકોશના રેડીમેડ શબ્દો કરતાં વગડાઉં કુલ જેવા લોકબોલીના શબ્દોની મજા અનેરી હોય છે. તહેવાર કે ફેસ્ટીવલ કરતાં પરબલું શબ્દની નજાકત અલગ છે. વઢિયારમાં બહાર રહેતા લોકો દિવાળી કરવા વતનમાં આવતાં ત્યારે કહેતાં " પરબલાં કરવા આવ્યાં છીએ." વતન તરફ જતી સડક કે એકસેસ હાઈવે ભલે હોય પણ 'વતનની વાટે' શબ્દમાં જે ઉલ્લાસ છે એ આગવો છે. ગામડામાં લોકો ચાલવું નથી બોલતા હેડવું કહે છે. હેડતાં હેડતાં હિલ્લોળા લેતી કોઈ સીમેને નીરબજારની મજા બધા નથી લઈ શકતા. જનનીના ધાવણ જેવા તળપદા શબ્દવેભવનો જોટો જડવો મુરકેલ છે. મિત્ર માટે વપરાતો ભાઈબંધ કે ભેરૂ શબ્દની છટા જૂઓ. એ જ રીતે માણસ માટે મનેખ, કે મહેમાન માટે પરોણો એવા શબ્દોની સુવાસ પણ માણવા જેવી છે. માણસનું જીવન એટલે મનખા અવતાર... અને 'બે ઘરનો પરોણો ભુખે મરે' એવું લોક કડાપણ. સાફસફાઈ માટે વાસીદુ વાળવું સહજ બોલાતો ગ્રામ્ય ઉદગાર... મારા મનમાં રોજ સવારે વાસીદુ વાળતી બા અને એના સાડલાની ધુળભરી કોર હેમશાં જીવંત છે...! નરણા કોટે પાણી પીવાની વાત કે ઈંધણાં ભેગાં કરી ચુલો પેટાવવાની વાત ભલે આઉટરેટેડ લાગે પણ અજેય એના પડધા ગામડાના વારસદારો અનુભવી શકે છે. શહેરની સાંસાયટીને ગેટ હોય ગામડાને ગોંદરું હોય. ગેટ બંધિયાર હોઈ શકે ગોંદરાનો વેભવ એના ખૂલવાપણામાં છે. ગામને ગોંદરે ગાડું આવે એ દ્રશ્યો હવે કિતાબોમાં પણ નહીં ફક્ત મોબાઈલની કોઈ શુષ્ક ગેલેરીમાં બચ્યાં છે...! ઘર એટલે ખોરું અને એનો આવકારો એ જ એની ઓળખ. એ જ એની પાનદાની...! બંગલા કે ફલેટની આવી કોઈ વિરાસત નથી હોતી! ખોરડાની પાનદાનીના સેંકડો કિસ્સા છે...! ગામના ચોરે થતી 'ચેટ' એટલે ગામગપાટા! રસ્તા માટે મારગ... ગામમાં થતા અવાજો એટલે ગામગોકીરો! વૃક્ષો એટલે ઝાડવાં ને આકાશ એટલે આભલું. બનાસનો પટ એટલે સીધોસટ જળપ્રવાહ... બનાસની રેત એટલે મરડું હેત... આરંધ બાવળ એટલે વગડાઉં વેભવ. બનાસના ઉડા ધરામાં આત્મવિશ્વાસથી કૂદી પડવું એટલે ધુબાકા...! જીવનની અનેક હાડમારીઓ અને અભાવોથી ઘસત મેલાવેલા કોઈ માણસને તમે પુછો કે 'કેમ છો?' તો ખુમારીભર્યાં ચહેરે એ કહેશે કે "બસ ધુબાકા છે...!"

ભીતરે અજવાળું કરતા માણસો

આમ તો જીવન પોતે જ સતત પલટાવું રહેવાનો ગુણધર્મ ધરાવે છે. જન્મથી લઈને મરણ સુધી આપણે કેટકેટલાં સ્વરૂપ જોતા રહીએ છીએ? બાળપણની કે કિશોરાવસ્થાની એકાદી તસવીર કે કોઈ પ્રસંગ મોટપની જ્યારે નજર સામે આવે ત્યારે ઘડીભર ચક્રિત થઈ જવાતું હોય છે. દરેક માણસ જેમ જેમ જીવતો જેમ છે એમ અનેકવિધ સ્વરૂપ બદલાતો પણ રહે છે. જે વહે છે એ જ જીવન છે. જો ઈપ્પ થઈ જવાય તો એ અંત હોય છે. માણસ પોતાના બદલાતા પરિવેશ, સંબંધો કે દરજજા બાબતે સભાન હોય છે. એનો સહજ સ્વીકાર પણ થતો રહે છે. પરંતુ પોતાની બદલાતી જિંદગીનાં પરિભળવો વિશે મનન કરવું કે એવાં ચોક્કસ કારણો તારવવા બાબતે મોટાભાગના માણસોને કંઈ પડી હોતી નથી... માણસ જ્યારે કોઈ મોટી સફળતા મેળવે કે મહાન માણસ થઈ જાય ત્યારે એની સિધ્ધિ માટે જવાબદાર કારણો ઘટનાઓ કે એની પાછળ રહેલી વ્યક્તિઓ વિશે જાણવાની તાલાવેલી દુનિયાને રહે છે... સરેરાશ માણસ પણ પોતાની રીતે અનોખો જ હોય છે. એના જીવનમાં પણ આવી ઘટનાઓ બનતી જ હોય છે. એમાં પરિણામો ભલે જગત માટે બહુ મહત્વનાં ના હોય પરંતુ એના પોતાના માટે તો એ માર્હલ્ટોન જેવાં હોય છે... માણસની વાત કરીએ તો એની મુખ્ય જરૂરિયાત રોટી કપડાં અને મકાન નહીં પણ સ્નેહની સતત ઝંખના છે. માણસને હંમેશાં માણસની ભુખ હોય છે... કેમકે દરેકની પાસે આગવું દુ:ખ હોય છે... કંટાળો કે એકવિધતા એ દુ:ખની અર્થસ્થાયાઓ છે... તો મનગમતી સંગત એ સહિયારો છે... વિપતમાં વલોપાત હોય... કંટાળામાં ઉલ્કાપાત... ચંદ્રકાંત બક્ષી લખે છે... "દુ:ખ અને કંટાળો એ બંનેમાંથી પસંદગી કરવાની હોય તો હું દુ:ખ ને પસંદ કરું..." પરંતુ જીવન કોઈને પસંદગીથી મળતું નથી... અહીં જે મળે એનો સહજ સ્વીકાર જ આનંદનો પુરસ્કાર હોય છે... વસવસાથી વિપત વણસે છે... વિપત પડે ના વલખીએ એમ ને એમ થોડું કહેવાયું હશે? આમ છતાં કોઈકની પાસે દિલ ખોલવાથી મુંઝારાની વરાળ નિકળી પણ જતી હોય છે... એટલે જ આપણે કોઈકને ઝંખીએ છીએ... ક્યારેક સહરાની પ્રખર તરસથી...!! મારી વાત કરું તો આપણું જીવન એવી કોઈ મોટી ઘટના નથી... મને નાનપણથી જ સતત કોઈકની હૂંફ કે નિર્વાજ પ્રેમની તીવ્ર તાલાવેલી છે... હું એકલો પડું તો મને સતત આ વાત ડંખતી... સુખ કે આનંદ શામાં સમાયેલા છે? એ સમજાવનારની મને તલાશ હતી... નાનકડા ગામના યુવાન તરીકે એકલા અડુલા વતનથી પાંચસો કિલોમીટર દૂર મને સરકારી નોકરી મળી હતી... અભાવો એકલતા અને અપૂરતી સગવડો સાથે જીવવાનું તો મને ફાવી ગયેલું પણ એકલા રહીને પણ આનંદિત કઈ રીતે રહી શકાય એ માટેનો એક પ્રસંગ કે થોડોક પરિચય મારા જીવનને એક ચોક્કસ નવું જોમ આપનાર તો કહી જ શકાય એવી છે... નોકરીના ભાગરૂપે ઘર ઘટના નથી... મને વતનથી દૂર વર્ષો પહેલાં નર્મદા કિનારે કેવડિયા કોલોનીમાં રમ્ય નર્મદાના કાંઠા ઉપર મારો નિવાસ હતો... એ એક સરકારી સુવિધા હતી... જેમાં રહેવા વાળા ઓછા અને ખાલીખમ ઓરડા અનેક હતા... એ નિવાસ એટલે કે ઓફિસ હોસ્ટેલની કાળજાળ એકલતા મને ઘેરી લાગતી... બારી ખોલું તો રેવા મારાથી હાથવેત દૂર લાગે... ઉઘી જો જાઉં તો અટપટા ખેલ ભાસે... ચાલુ દિવસોમાં જરીક ચહલપહલ જોવા મળે... વિક-અન્ડમાં સહુ પોતપોતાના ઘેર... આપણે તો એવું કશું હતું નહીં... રોજ રોજ જઈ શકાય એટલું નજીક વતન પણ ના હતું અને એવી આર્થિક નેવડ પણ ન હતી. ઓફિસ હોસ્ટેલનું પ્રાંગણ સુમસામ જ રહેતું. એમાં પણ વીક અન્ડમાં તો ભેંકાર જ... યુવાનીમાં મારું એ પગરણ હતું... આજે સમયના

લાંબા અંતરાલ પછી એ જગ્યાએ ઉભો છું, ઘડીભર... રેવા હવે એ રેવા નથી... મને બદલી નાખનાર અથવા તો મારી જિંદગીમાં એક નવી હવાની હેરખીનો અનુભવ કરાવનાર એ થોડાક સહવાસની વાત કરું... એ કોઈ પ્રેમકથા નથી બસ એક વૃધ્ધ વનવાસી એવા હોસ્ટેલના રસોયા પાસેથી મળેલું જીવનભાથું છે. એ હોસ્ટેલના રસોઈયા લલ્લુકાકા એક અનોખો આનંદ લઈને જીવતા... એ ત્યાંના જ વનવાસી હતા... નર્મદાને એમણે હણહણતી જોઈ હતી... કેટલાય અધિકારીઓની આવનજીવન એમણે નિર્લેપભાવે જોઈ હતી... એમાંથી ઘણા તો આજે ખુબ ઉચ્ચસ્થાને હતા... કેટલાક ભુલાઈ ગયા હતા... એમની વૃધ્ધ અકબંધ હતું... પોતાના આ અનુભવો એ રસપ્રદ રીતે સહુને કહેતા. સાંભળનારા આનંદ પામતા અને એ પોતે પણ ભરપૂર મજા માણતા... આમ તો એ ગમતાનો ગુલાલ કરવા જેવી વાત હતી પણ અહીં જરાક મૌલિક હતી. એ આનંદ કરાવનારનું નામ લલ્લુકાકા. એમની પાસે ઉમંગ હતો... તરવરાટ હતો અનુભવોનો ખજાનો હતો... એ પ્રેમથી અમને જમાડતા... વાતોની ઉજાણી કરતા. રાત્રીની નીરવતા... રેવાનો ખળખળ ધ્વનિ... અનુપમ આકાશનો ચંદરવો... અમારી એકલતા લલ્લુકાકાની વાતોના તડાકાઓથી ભાગી જતી ત્યારે ટી.વી... મોબાઈલ કે ઈન્ટરનેટ કશું જ ન હતું... કેવળ લાગણીના તાર હતા... કોરો કાગળ અને ભીંજાયેલી પેનનો સહવાસ હતો... કવિતા ટપકતી... કોઈ શિશુના માસુમ ચહેરા ઉપરથી ટપકતા અશ્રુની માફક... જો કોઈ જરીક નિરાશ થાય તો એ તુરત બોલતા... "આમ શું બેઠો છું... થોડુંક હસી લે... તારું પદ નહી ખસી જાય..." લલ્લુકાકા મજાક કરતા ત્યારે આનંદ વ્યાપી જતો... રાજેન્દ્ર શાહ કહે છે... 'ભાઈરે આપણા દુ:ખ નું કેટલું જોર...?' નિરંજન લલ્લુકાકા વ્યવહારમાં અમને આવા અનુભવ કરાવતા... અને પછી પોતાની અનુભવ કથાઓ અને એમના કસબ થકી બનાવેલી રસોઈની અમને તરબતર કરતા... એમના ટૂંકા સહવાસથી એક વાત શીખવા મળી કે જિંદગીની નિરાશા એ એકલા એકલા માટેનું વૈતરું વૈતરું નથી... એને આપણી ભીતર પડેલી અમીરાતથી ઝળહળતું કરી શકાય છે... એ માટે કોઈ મોટા હોદાની કે મોટા માણસોની કે કોઈ મોટી ફિલસૂફીની જરૂર હોતી નથી... જે કોઈ મળે એ માણસ મનગમતું... આપણે જે જીવ્યા એ વેઠ નહીં પરંતુ વહેંચી શકાય એવો અનુભવ પ્રસાદ છે. લલ્લુકાકાએ મને એકલા જીવવાની જીડીબુડી આપી દીધી હતી... એ પછી મને અભાવો કે મુસીબતો ક્યારેય ભારરૂપ લાગ્યા નથી... મારી પાસે જે છે એને સજાવી એને શણગારી બીજા સાથે સહભાગી થવું અને એ રીતે જિંદગીનો સાથ નિભાવતા જવાનો અદ્ભુત રાહ એમણે મને આપ્યો... આ ઘટનાને કોઈ મોટા કે મહાન માણસના જીવનમાં બને છે એવી યુગ પ્રવર્તક ઘટના ભલે ના ગણી શકાય પણ મારા જેવા એકાકી અને એકલા યુવાન માટે તો એ શકવર્તી ઘટના ચોક્કસ હતી... શીખવાનો ઈલમ પણ કેવો સહજ હોય છે... દોડધામ વચ્ચે કેટકેટલું છટકી જતું હોય છે... આપણે કોઈક સ્થિતિતાનો જાણે ભોગ બની જઈએ છીએ... આ એકવિધતાને અતિક્રમીએ ત્યારે એકલતા એકાંતમાં પરિણમે છે... એકાંતનું પોતાનું આગવું સૌંદર્ય હોય છે... એમાં જ્યારે કોઈક મનગમતી વ્યક્તિની હૂંફ મળી જાય છે... ત્યારે એ ઝગમગી ઉઠે છે... દિલ કહી ઉઠે છે....

સંવેદનનું સ્ટેટસ રમેશ ઠક્કર

"તમે આવ્યા, ઘણું સારું થયું... ભીતરે સહેજ, અજવાળું થયું" -rrhakkar2@gmail.com

સામાજિક રાશિફળ (તા. ૧૯-૦૮-૨૩ થી ૨૫-૦૮-૨૩ સુધી)

૧. મેષ રાશિ (અ.લ.ઈ.) આ સપ્તાહ આપને માટે વધુ ફળદાયક રહેશે. આપની ડેરિયર સંબંધી શુભફળ પ્રાપ્ત થાય. સ્વાસ્થ્ય સંબંધી પ્રશ્નો ઊભા થઈ શકે તેમ છે. ખોરાકનું ધ્યાન રાખવું. માતા તરફથી શુભવ પ્રાપ્ત થાય. આશીર્વાદ મળે. મકાન, સંપત્તિના બાબતે નાણાકીય આચારજન માટે કરજ થઈ શકે. સંપત્તિને લગતા કામ થાય. ધંધા વ્યવસાય અંગે યથાસ્થિતિ જળવાય. દાંપત્ય જીવનમાં મધુરતા આવે. ક્રોડુંબિક સહકાર મળે. સંતાન સુખ મળે. રાજ્યકાર્યમાં કુશળતા - વિદ્યાર્થીને સાનુકૂળ સમય, જલદાસ થી સાચવવું. ગણેશઅર્ચવર્ણી પાઠ કરવો. ૨. વૃષભ રાશિ (બ.વ.ઉ.) આ સપ્તાહ આરોગ્ય જાળવવું. પરાક્રમમાં વધારો થાય. ભાઈભાંડુ સહકાર આપે. પરિવારમાં સમુદયના જળવાય. માતૃસુખ સારું મળે. કૃષિ, જમીન, જાચદાદનો લાભ મળે. વાહન પ્રાપ્તિ થાય. વ્યવસાયમાં સાવચેત રહેવું. વિદ્યાર્થીઓ માટે સાનુકૂળ સમય. દાંપત્ય જીવનમાં આનંદમય અને સુખદ સમય પસાર થાય. નાની યાત્રા થાય. કરજ લેવાના કામો થાય. જે નાણાં સંપત્તિમાં વપરાય. સંતાનથી પન પ્રાપ્તિ થાય. પરંતુ વ્યય વધારે થાય. નોકરીમાં ધાર્યું કામ થાય. હનુમાનજીની ઉપાસના કરવી. ૩. મિથુન રાશિ (ક.ઇ.ધ.) આ સપ્તાહ આરોગ્ય જળવાય પરંતુ આંખોની કાળજી લેવી, સાંસારિક પ્રશ્નો ઊભા થાય. પરિવારમાં સુખેય રહે તે જોવું. ભાઈ-બહેનનું સુખ મળે. મુસાફરીનો યોગ થાય. વ્યવસાયમાં દોડધામ રહે, પરંતુ આવક થાય. મકાન, વાહનોનું શુભયોગ છે. કાર્યમાં સફળતા મળે. પુત્ર સુખ પ્રાપ્ત થાય. મોસાળથી લાભ થાય. ભાગ્યોદયમાં વિલંબ થાય. અધુરા કાર્યો વિલંબથી થાય. જાહેર ક્ષેત્રમાં લાભ મળે. મિત્રો મદદ કરે. વિદ્યાર્થીઓને ઉચ્ચ અભ્યાસમાં સફળતા. વિદેશ ગમન થાય. ૪. કર્ક રાશિ (ડ.હ.) આ સપ્તાહ તંદુરસ્તી સારી રહે. તેમજ મન પ્રફુલ્લિત રહે. નાણાકીય આવકનો સ્રોત ઉભો થાય. ભાઈ-ભાંડુ સહકાર મળે. સંપત્તિ અંગેના કામ થાય. તેમાં વધારો થાય, અકસ્માતથી બચવું. વાહન ધીમે ચલાવવું. ભાગ્યોદય થાય.

ધંધા વ્યવસાયમાં હાલ નવું રોકાણ ન કરવું. સુખ-વૈભવમાં વધારો થાય. સંસાર જીવન મધુરતા આવે પરિવાર સાથે પ્રવાસ થાય. ગમા-અણગમા બદલાતી જાય. વર્ગલ સાથે મતભેદ રહે. આંતરિક - શારીરિક તકલીફ રહે. નોકરીમાં ઉપરી વડે સાથે વિવાદ થાય. શિવ ઉપાસના, અભિષેક કરવો. ૫. સિંહ રાશિ (મ.ટ.) આ સપ્તાહ તંદુરસ્તીની દૈષ્ટિએ મધ્યમ રહે. પરિવારના સભ્યો સાથે સુખેય જળવાય. સૌના સહકારથી સુખેય થાય. મનની અશાંતિ તેમજ તનમાં સ્ફુર્તિનો અભાવ જણાય. મહત્વાકાંક્ષાઓ પૂરી થાય. ભાઈ-ભાંડુ મદદ મળે. મકાન, વાહન, સંપત્તિ વગેરેના અટકેલ કાર્ય થાય. દુર્મનોથી સાવચેત રહેવું. દાંપત્ય સુખમાં મતભેદ ઊભા થાય. વ્યવસાયમાં અનિશ્ચિત પ્રશ્નોનો ઉકેલ આવે. વિદ્યાર્થીને ઉચ્ચ અભ્યાસમાં સફળતા. નોકરીમાં સાવચેત રહેવું. સૂર્ય ઉપાસના રવિવાર કરાશે. ૬. કન્યા રાશિ (પ.ક.ણ.) આ સપ્તાહ તંદુરસ્તી જળવાઈ રહે. માનસિક શારીરિક સુખાકારીમાં વધારો થાય. ક્રોડુંબિક સુખમાં સૌ સભ્યના સહકારથી વધારો થાય. ભાઈ-બહેન પણ આપને સામાજિક કાર્યોમાં સહકાર આપે. સંતાન સુખમાં ઉણપ આવે. કરજ લોનથી દેવું વધે. જે માનસિક અશાંતિ ઊભી કરે. નાની યાત્રા થાય. ભાગીદારી હોય તો ધંધામાં સાવચેત રહી આગળ વધવું. સંપત્તિમાં વધારો કરવા નવી ખરીદીમાં કામ થઈ શકે. જેમાં લાભ પ્રાપ્ત થાય. વિદ્યાર્થીઓ માટે પ્રાથમિક અભ્યાસ સફળતા. શુભ સમય હોઈ ધારણા સુજળ પ્રવેશ મેળવી શકાય. નોકરીમાં પ્રમોશન તેમજ બદલીના યોગ જણાય છે. ૭. તુલા રાશિ (ર.ત.) આ સપ્તાહ આપને માનસિક પીડા અનુભવાય. વ્યગ્રતા જણાય. સામાજિક કાર્યોમાં ક્રોડુંબિક સહકાર મળી રહે. તમારી પ્રતિષ્ઠા વધે. દાંપત્ય જીવનમાં ભાઈ-ભાંડુ ઉદ્વેગ આપે. આપે સંપત્તિના કામો આ સમયમાં મુલત્વી રાખવા યથાવત સ્થિતિ રાખવી. સંતાન અંગે કોઈ પણ પ્રશ્ન તમને સતાવે. જે ક્રોડુંબિક પ્રશ્નો ઊભા કરાવે. આવકની દૈષ્ટિએ સમય સાનુકૂળ છે. જાહેર કામો

લાભ કરાવે. સામાજિક ક્ષેત્રે પ્રતિષ્ઠા વધે. વ્યવસાય સમય સાનુકૂળ રહે. વિદ્યાર્થી મિત્રોને કોઈ પણ જાનના પ્રશ્નો વિચલિત કરાવે. સરસ્વતી ઉપાસના કરવી. ૮. વૃષ્ઠિક રાશિ (ન.ય.) આ સપ્તાહ આપના માટે વ્યસ્તતા લઈ આવ્યું છે. ખાસ કરીને નાણાકીય ક્ષેત્રે વ્યવસાયમાં મોટા ફેરફાર થવા શક્યતા છે. આકસ્મિક લાભ થતા મળી શકે. માતાના સ્વાસ્થ્યની કાળજી લેવી. લોન-કરજ લીધેલ હશે તો માનસિક તાણ અનુભવે. મોસાળ પણ તરફથી સંબંધ બગાડી શકે. આરોગ્ય અંગે ખાસ કાળજી લેવી પડશે. સર્જરી થઈ શકે. વ્યવમાં વધારો થાય. ખાસ કરી હોસ્પિટલના ખર્ચો કરવો પડે. રાજકીયક્ષેત્રે મોટો લાભ થવા શક્યતા છે. પ્રતિષ્ઠામાં વધારો થાય. ગણેશ વંદના કરવી. ૯. ધન રાશિ (મ.ધ.ક.થ.) આ સપ્તાહ આકસ્મિક બિમારી ન આવે તે જોવું. આકસ્મિક નાણાકીય ખર્ચ અનુભવાય. ક્રોડુંબિક દૈષ્ટિએ ભાઈ-ભાંડુનો અસહકાર જોવા મળે. મકાન, વાહન, જમીન, સંપત્તિના કામો થાય. જે લાંબી વિચારણા બાદ આગળ વધવું. નાની યાત્રા થાય. સંતાનના પ્રશ્નો સતાવે તથા સંતાનની વિદ્યા ક્ષેત્રે પરિણામ પરેશાની વધારે. પૂર્વજન્મના કર્મો તમને અશાંતિ આપે. ભારે-વેભવ હાનિ કરાવે. ભાગ્યોદય થવાનો છે. ધાર્મિકતા તમને દરેક બાબતે સાંત્વન આપશે. વિદ્યાર્થીઓને સાચવવા જેવો સમય રહેશે. દત્તાત્રેય ઉપાસના કરવી. ૧૦. મકર રાશિ (ખ.જ.) આ સપ્તાહ આપની તંદુરસ્તી સારી રહેશે. આપને આવક ક્ષેત્રમાં ઉણપનો અનુભવ થશે. ધીમે ધીમે આવકમાં સુધારો આવશે. ક્રોડુંબિક અને પારિવારિક

જ્યોતિષધાર્થી વિષ્ણુભાઈ વૈષ્ણવ

સપ્તાહના તહેવારો -પંચાંગ તા. ૧૯-૦૮-૨૩ ઠકુરાણી ત્રીજ તા. ૨૦-૦૮-૨૩ વિનાયક ચતુર્થી તા. ૨૨-૦૮-૨૩ કલિક જયંતિ તા. ૨૪-૦૮-૨૩ દુર્ગાષ્ટમી તા. ૨૫-૦૮-૨૩ શ્રીનાથજીનો મહોત્સવ ● ગોચર પ્રવેશ - સૂર્ય સિંહ રાશિમાં (મધ્યા નક્ષત્ર)

ડિલિશિયસ સફરજન પ્રણેતા, ભારત માટેના એકમાત્ર અમેરિકન ક્રાંતિકારી અને આર્ય સમાજના સાધુ : સત્યાનંદ સ્ટોકસ

આ વાર્તા અંગ્રેજોની ગુલામીમાંથી સ્વતંત્રતા મેળવવાની ચળવળમાં ભાગ લેનાર એક માત્ર અમેરિકન વ્યક્તિ કે જેણે ભારતમાં સફરજનની ખેતી કરી ગ્રામોદાન અને ચર્ચથી શરૂ થઈ અંતે આર્ય સમાજ મંદિર બનાવવા પર સમાપ્ત થાય છે. આ અમેરિકન ક્રાંતિકારીનું તેમનું નામ છે સેમ્યુઅલ એવન સ્ટોકસ ઉર્ફે સત્યાનંદ સ્ટોકસ. સત્યાનંદ સ્ટોકસની જીવનકથા હિમાચલ પ્રદેશના કોટગઢમાં થાનાધારથી છ કિલોમીટરના અંતરે ૧૮૪૩માં અંગ્રેજો દ્વારા બાંધવામાં આવેલા ચર્ચથી શરૂ થાય છે અને અંતે આર્ય સમાજ મંદિર બનાવવા પર સમાપ્ત થાય છે. આ માણસે ભારતના વેદ અને વૈદિક ધર્મનો વિશ્વ સમક્ષ પરિચય કરાવ્યો. સને ૧૯૦૦ માં એકલીસ વર્ષીય યુવાન સેમ્યુઅલ ઈવાસ સ્ટોકસ તેના અમેરિકન ધનિક પિતા કે જેમનો વિકટ અને તેના સરંજામને લગતો મોટો ધંધો હતો. સ્ટોકસ અને પેરિશ એલિવેટર કંપની પાછળથી ઓટિસ એલિવેટર્સ તરીકે જાણીતી બની. આવા ધનાઢ્ય વ્યક્તિનો પુત્ર ખ્રિસ્તી મિશનરી તરીકે ભારતમાં આવ્યો હતો. તે સમયે શ્રી અને શ્રીમતી કાર્લટન એક ડોક્ટર દંપતી રક્તપિત નિવારણ અને તેના દર્દીઓની સેવાનું કામ ભારતમાં કરી રહ્યા હતા. ઈવાન સ્ટોકસ પણ એમની સાથે ૧૯૦૪ માં જોડાયા અને આખી છઠ્ઠી ભારતમાં જ રહ્યા. તેઓ ભારતમાં ભગવાન ઈશુનો સંદેશ ફેલાવવા આવ્યા હતા પરંતુ આર્ય સમાજના સંપર્કમાં આવ્યા પછી વેદનો સંદેશ ફેલાવ્યો.

આ ડોક્ટર દંપતિ ભારતમાંના લેપ્સી મિશન સાથે કામ કરી રહ્યા હતા. પરિવારનો સખત વિરોધ પણ જ્યારે સ્ટોકસે ભારતમાં રહીને જીવન વિતાવવાનું મન બનાવ્યું ત્યારે પરિવારને પણ તેમના આ નિર્ણય સામે ઝૂકવું પડ્યું. પિતાની સંપત્તિનો ઉપયોગ તેમણે ભારત માટે કર્યો. તેની માતાએ તેને શિમલાના બારોબાગમાં લગભગ ૨૦૦ એકરમાં ફેલાયેલ ચાનો બગીચો ભેટમાં આપ્યો હતો. સ્ટોકસે હિમાચલના આ વિસ્તારમાં લાલ અને સોનેરી સ્વાદિષ્ટ સફરજન 'રેડ ડિલિશિયસ'ની ખેતી શરૂ કરી. સફરજનના રંગ અને સ્વાદને કારણે ભારતીય બજારમાં સિમલાના મીઠા સ્વાદિષ્ટ સફરજન અને કિન્નરના ગોલ્ડન ડેલિશિયસ લોકપ્રિય બન્યા અને હિમાચલ પ્રદેશ આજે સફરજનના સૌથી મોટા ઉત્પાદકોમાંનું એક બની ગયું છે. બજારમાં તેની માંગને પહોંચી વળવા સ્થાનિકોએ ઘણા બટાકા અને પ્લમના તેમના સામાન્ય પાકને બદલે સફરજનનું વાવેતર શરૂ કર્યું. સ્ટોકસે આ પ્રદેશોમાં બ્રિટિશ અધિકારીઓ અને પ્રવાસીઓ દ્વારા ગ્રામજનોની થતી ફરજિયાત ગુલામીને સમાપ્ત કરવા માટે ઝુંબેશ ચલાવી. આમ, સ્ટોકસના આ પ્રયત્નોથી દાયકાઓથી ગરીબ રહેલ સમુદાય સમૃદ્ધ થવા લાગ્યો અને તેઓ સિમલા પ્રદેશમાં ખૂબ નામના કમાયા. જીવન અને માનવ ધર્મની સાચી વાસ્તવિકતા તેમને ત્યારે જ ખબર પડી જ્યારે દેશમાં પ્લેગ ફેલાયો. ગામના તંદુરસ્ત લોકો પોતાનો

બચાવ કરવા દર્દીઓને નિ:સહાય છોડવા લાગ્યા. પણ તે સમયે આર્ય સમાજ અને આ સમાજના અનુયાયી, ઋષિ અને મહાત્મા પંડિત રૂચિયારામજી દર્દીઓની રાત-દિવસ સેવા કરી. પંડિતજીની આ સેવાને જ માનવસેવા એ જ પ્રભુસેવા અને તે જ સાચો ધર્મ છે. થોડા સમય બાદ તેઓ લાલા લજપતરાય મળ્યા. લાલા લજપતરાયની દેશની આઝાદી માટેની ચેતના, સમાજ પ્રત્યેની સેવા ભાવનાથી તેઓ પ્રેરિત થયા. ત્યારબાદ તેઓ આર્ય સમાજ, વૈદિક ધર્મ અને ઋષિ દયાનંદના વિચારોને સમજ્યા અને 'સત્યાઈ પ્રકાશ' નો અભ્યાસ કર્યો. આમ, સ્ટોકસે વૈદિક ધર્મ અપનાવીને વૈદિક અને ખ્રિસ્તી ધર્મમાંથી મુક્ત થઈ અને ભગવાનની શોધમાં તેઓ સાધુ બની સેમ્યુઅલ ઈવાનમાંથી સત્યાનંદ સ્ટોકસ બન્યા. સાધુ બનવા પાછળનું કારણ પોતાની મુક્તિ નહીં પણ બીજાઓની નિસ્વાર્થ સેવા હતી. ભારતમાં તેઓ સંસ્કૃત શિષ્યા અને તેમના વિચારો તેમણે 'સત્યકામા' નામના

ઉજળો વારસો સતીષ ચારણ

પુસ્તકમાં લખ્યા છે. તેમણે બીમાર લોકોની સંભાળ અને શૈક્ષણિક સંસ્થાની સ્થાપના કરી. તેમણે ૧૯૩૭ માં તેમણે શાણેદારમાં મંદિર બનાવ્યું તેમાં તે સમયે ભારતીય ઉદ્યોગપતિ જુગલ કિશોર બિરલાએ તેમને પ્રોત્સાહિત કરવા રૂ. ૨૫,૦૦૦ નું યોગદાન આપ્યું હતું. આ પરમજ્યોતિ મંદિર અથવા શાશ્વત પ્રકાશના મંદિરના લાકડાના સ્તંભો પર ઉપનિષદ અને ભગવદગીતાના શિલાલેખો કોતરેલા. આ શિલાલેખોએ આજે પણ આર્ય સમાજની વિચારધારાઓને બચાવી રાખેલ છે તે બદલ આર્ય પણ આ આ સંતાન ગુણગાન ગવાઈ રહ્યા છે. તેઓ ઈચ્છતા હતા કે તે લાકડા અને પથ્થરમાં બનેલી વાર્તાનું પુસ્તક બને.